

4. Andre dele af Schengen-konventionen

4.1. Schengen-informationssystemet

En gennemførelse af den i Schengen-konventionen forudsatte fri personbevægelighed indebærer, at der er behov for kommunikation og udveksling af information mellem medlemslandene.

Schengen-landene har derfor oprettet et fælles edb-baseret informationssystem (SIS) bestående af en national del i hvert medlemsland og en central teknisk støttefunktion, jf. artikel 92.

Den datafil, der findes i et medlemslands nationale del af SIS, afstemmes i kraft af den tekniske støttefunktion med datafilerne i de øvrige medlemslands nationale del. På den måde sikres det, at alle nationale dele af SIS indeholder de samme oplysninger.

Ifølge konventionens artikel 96 kan der på grundlag af nationale indberetninger optages oplysninger om såkaldt uønskede udlændinge i SIS. Udlændinge er i denne sammenhæng defineret som statsborgere fra ikke-EU-lande bortset fra Island og Norge.

En udlænding kan efter artikel 96 indberettes som uønsket, såfremt den pågældende udlændings tilstedeværelse i landet formodes at udgøre en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed eller mod statens sikkerhed.

Dette gælder i særdeleshed,

- når en udlænding er idømt frihedsstraf af en varighed på mindst 1 år på grund af en strafbar handling,
- når der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået alvorlige strafbare handlinger, eller når der foreligger konkrete indicier, der lader formode, at den pågældende har til hensigt at begå sådanne handlinger på medlemslandets område, og
- når den pågældende udlænding tidligere er blevet udsendt, afvist eller udvist, hvis disse foranstaltninger var ledsaget af et indrejseforbud.

Der henvises i øvrigt til redegørelsen om SIS i det af justitsministeren samtidigt fremsatte lovforslag, hvorved SIS retligt gennemføres i dansk ret.

4.2. Eksekutiv-komiteén

Konventionens afsnit VII (artiklerne 131-133) indeholder bestemmelser om Eksekutiv-komiteén, hvis overordnede opgave er at sikre en korrekt anvendelse af konventionen, jf. artikel 131, stk. 2.

Eksekutiv-komiteén kan træffe bestemmelser, som har betydning for anvendelsen af Schengen-konventionens regelsæt. De bestemmelser, som komiteén vedtager, skal gennemføres af medlemslandene. Bestemmelserne skaber derimod ikke umiddelbart anvendelige rettigheder eller pligter for borgerne i

medlemslandene. Schengen-samarbejdet har som nævnt karakter af et almindeligt mellemstatsligt samarbejde.

Alle Schengen-landene har ét sæde i Eksekutiv-komiteén og repræsenteres i komiteén af en minister med ansvar for gennemførelsen af Schengenkonventionen, jf. artikel 132, stk. 1. Komiteén træffer afgørelser ved enstemmighed, jf. artikel 132, stk. 2.

5. Forholdet mellem Schengen-konventionen og andre internationale forpligtelser

5.1. Forholdet til den nordiske paskontroloverenskomst

Danmark, Finland, Norge og Sverige undertegnede den 22. maj 1954 en protokol vedrørende fritagelse for statsborgere i Danmark, Finland, Norge og Sverige for at være i besiddelse af pas og opholdstilladelse under ophold i et andet nordisk land end hjemlandet. Protokollen trådte i kraft den 1. juli 1954 og blev ved note af 11. oktober 1955 tiltrådt af Island. Protokollen blev den 1. januar 1961 udvidet til også at omfatte Færøerne.

Den 12. juli 1957 indgik Danmark, Finland, Norge og Sverige overenskomst om ophævelse af paskontrollen ved de fællesnordiske grænser (Den Nordiske Paskontroloverenskomst). Overenskomsten trådte i kraft den 1. maj 1958 og blev den 1. januar 1961 udvidet til også at omfatte Færøerne. Island tilsluttede sig overenskomsten den 24. september 1965.

Ved paskontroloverenskomsten blev kontrolfriheden for rejsende mellem de nordiske lande udstrakt til ligeledes at gælde for udlændinge, der rejser direkte fra et nordisk land til et andet nordisk land. Dog bevarede deltagerlandene retten til at foretage stikprøvevis kontrol.

Som modvægt til pasfriheden inden for de nordiske landes område blev deltagerlandenes forpligtelse til at foretage paskontrol af indrejsende ved de nordiske landes ydre grænser understreget. Overenskomsten indeholder endvidere fælles bestemmelser om afvisning af udlændinge.

Som led i målsætningen om at tilstræbe en fælles praksis med hensyn til visumpligt og visumudstedelse indeholder paskontroloverenskomsten en pligt for de enkelte lande til at underrette de øvrige deltagerlande ved ophævelse eller indførelse af visumpligt.

Paskontroloverenskomsten indeholder endvidere bestemmelser om betingelserne for udlændinges ophold i de nordiske lande, om gyldigheden af en af et andet nordisk land meddelt opholdstilladelse samt om tilbagetagelse af udlændinge.

Samtidig har de nordiske landes politi- og immigrationsmyndigheder et tæt samarbejde om bekæm-